

[Ivar Nørgaard]

mere frit. Men kan vi da, hvis vi ønsker det, gennemføre importrestriktioner af en anden varighed end den, der gælder for EF-forordningen, eller skal loven gælde, indtil EF-forordningen bliver ophævet?

Som man kan forstå, opfatter socialdemokratiet dette som en meget alvorlig sag – slet ikke på grund af lovforslagets substans, men fordi udenrigsministeren har handlet i strid med folketingets flertal.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når jeg allerede nu beder om en kort bemærkning, så er det for at standse den socialdemokratiske ordførers forsøg på at dreje denne debat i en gal retning.

Jeg har ikke overskredet det mandat, jeg fik i folketingets markedsudvalg. Mandatet gik ud på, at Danmark ikke skulle være bundet af den pågældende forordning ud over 2 måneder. Mandatet gik ikke ud på, at jeg skulle søge at hindre andre lande i at forpligte sig i en længere periode end 2 måneder. Det svarer i øvrigt fuldstændig til den tidligere regerings holdning. Den modsatte sig heller ikke, at andre lande gennemførte sådanne foranstaltninger igennem en Fællesskabsakt.

Det var derfor i fuld overensstemmelse med mit mandat, at Danmark fik indføjret i rådsprotokollen, at der i slutningen af februar skulle ske en undersøgelse af, hvorvidt man skulle ophæve forordningen. Denne undersøgelse fandt sted. De andre lande ønskede at fortsætte, men jeg kunne som bekendt ikke få flertal herfor i markedsudvalget og måtte meddele, at Danmark derefter ikke følger forordningen, og det tog de øvrige medlemslande til efterretning.

Jeg har således til punkt og prikke opfyldt mit mandat, og så kan debatten måske komme til at dreje sig om det væsentlige: finder socialdemokratiet, at der i dag er mindre grund til at deltage i de vestlige restriktioner, end tilfældet var for et år siden, da den daværende socialdemokratiske regering trak Danmark med ind i denne politik? Det er det, der er spørgsmålet, ikke de andre forsøg på bortforklaringer fra hr. Ivar Nørgaards side.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Også jeg er interesseret i, at denne debat ikke bliver ført på vildspor, og det synes jeg at ministeren er i færd med.

Jeg har her for mig Rådets forordning, oversat til dansk, og af denne forordning fremgår det, at den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat. Jeg vil gerne høre, om et rådsprotokollat kan sætte denne forordning ud af kraft? Det ville være i strid med al jura, hvad hr. Isi Foighel, der nu er justitsminister, har skrevet i sin bog om regler inden for EF.

Formanden:

Hr. Isi Foighel er minister for skatter og afgifter, men ellers er det rigtigt nok.

Ivar Nørgaard (S):

Undskyld, men han er stadig jurist!

Formanden:

Det sidste kan bekræftes.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før, at Danmark havde denne bemærkning med i rådsprotokollen. I øvrigt er der fortilfælde i denne sag. Det er tidligere sket, at både Irland og Italien ved erklæringer er trådt ud af en forordning.

Jeg gentager, at dette er et forsøg fra socialdemokratiets side på at dreje sagen væk fra det væsentlige og for socialdemokratiet pinlige, som består i, at man nu løber fra det, man selv trak folketinget med ind i for et år siden.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Under henvisning til bemærkningerne i lovforslaget og udenrigsministerens bemærkninger her i salen skal jeg på det konservative folkepartis vegne give udtryk for tilslutning til lovforslaget og udtrykke ønske om dets hurtige gennemførelse i udvalget.

Arne Christiansen (V):

Venstre kan også tiltræde dette lovforslag. Egentlig har jeg ikke tænkt mig at sige mere – af nærliggende grunde, som man kan høre – men jeg synes dog, at socialdemokratiets forsøg på at konstruere en alvorlig sag gør det svært for os andre at bevare alvoren.